

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3To/4/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5812010263
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 03. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2013:5812010263.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline na verejnom zasadnutí konanom 14. marca 2013 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov JUDr. Milana Repáňa a JUDr. Adriany Gallovej prejednal odvolanie obžalovaného S. S. proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/94/2012 zo 16.11.2012 a takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 6T/94/2012 zo 16.11.2012.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného S. S., nar. XX.X.XXXX, bytom Obec H., t.č. vo výkone trestu

v ÚVV Žilina,

u z n á v a z a v i n n é h o , ž e :

1/ dňa 16.2.2012 v čase okolo 16.40 hodine v predajni TESCO v Tvrdošíne vzal z regálu na pečivo a do vrecka bundy ukryl dve bagety, následne sa snažil opustiť predajňu popri pokladni bez zaplataenia, čím spoločnosti Tesco Stores SR, a.s., Kamenné námestie 1/A, 815 61 Bratislava, IČO: 3121828, spôsobil škodu krádežou vo výške 1,30 €,

2/ dňa 3.5.2012 v čase okolo 17.30 hodiny vošiel do predajne COOP Jednota v Námestove, na námestí Antona Bernoláka, kde z regálu s alkoholickými nápojmi vzal 0,7 l fľašu 40 % alkoholu Slovenská Borovička Juníperum v hodnote 7,89 €, ktorú si vložil za pás nohavíc a následne bez zaplataenia opustil priestor pokladne, čím spoločnosti COOP Jednota Námestovo, spotrebné družstvo, Hviezdoslavova č. 1/11, 029 01 Námestovo, IČO 00693804, spôsobil škodu odcudzením vo výške 7,89 €,

3/ dňa 6.5.2012 v čase okolo 11.10 hodiny dreveným kolíkom rozbil sklenenú výplň okna rodinného domu, č.p. XXX/X na ulici F. O. v R., cez vzniknutý otvor vošiel do domu a zo spálne odcudzil 17 kusov fliaš 40 % alkoholu rôznych značiek, čím majiteľovi a užívateľovi domu W. C., nar. X.XX.XXXX, ktorého poznal a u ktorého noc predtým prespal, spôsobil škodu krádežou vo výške 87,04 € a poškodením zariadenia vo výške 45,46 €,

t e d a :

- v bodoch 1/ - 3/ rozsudku si prisvojil cudziu vec tým, že sa jej zmocnil a čin spáchal vlámaním a bol za obdobný čin v predchádzajúcich dvanástich mesiacoch postihnutý a za taký čin bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

- v bode 3/ rozsudku neoprávnene vnikol do obydlia iného a čin spáchal voči chránenej osobe (osobe vyššieho veku),

č í m s p á c h a l :

- v bodoch 1/ - 3/ rozsudku pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zák.,

- v bode 3/ rozsudku zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. a § 38 ods. 2 Tr. zák. (§ 36 písm. l/, § 37 písm. m/ Tr. zák.) na s ú h r n n ý trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ť u j e do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. z r u š u j e výrok o treste odňatia slobody uloženom obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/100/2012 zo 7.6.2012 (doručeným obžalovanému 28.6.2012) vo výmere 18 mesiacov, na výkon ktorého bol obžalovaný zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia. Súčasne sa zrušujú všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaný je p o v i n n ý nahradiť poškodenému W. C., nar. X.XX.XXXX v R., bytom R., U l . F . O . č. XXX/X, škodu vo výške 45,46 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. sa poškodený W. C. so zvyškom nároku na náhradu škody o d k a z u j e na občianske súdne konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresného súdu bol obžalovaný uznaný v bodoch 1/ a 2/ za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a v bode 3/ zo zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. na skutkovom základe tak, ako je uvedený v bodoch 1/ - 3/ napadnutého rozsudku.

Za uvedené trestné činy bol obžalovanému uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 mesiace, na výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodenému W. C. škodu vo výške 45,46 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bol poškodený W. C. so zvyškom nároku na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku okresného súdu podal odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojej obhajkyne. V odvolaní uviedol, že sa priznal ku spáchaným krádežiam. Namietal však právnu kvalifikáciu pri trestnom čine porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 3 písm. a) Tr. zák., teda spáchaného voči osobe vyššieho veku. V konaní nebola preukázaná jeho vedomosť o vyššom veku poškodeného. Aj keď prišiel pred krádežou do styku s poškodeným, nevedel, že ide o osobu staršiu ako 60 rokov. Poškodený je vitálnym človekom, ktorý netrpí žiadnymi poruchami motoriky. Na tento fakt prišli orgány činné v trestnom konaní až po určitom čase, po troch výsluchoch poškodeného. Vykonaným dokazovaním nebola preukázaná súvislosť medzi skutkom, ktorý spáchal a vyšším vekom poškodeného. Jediným jeho motívom bolo vrátiť sa do domu poškodeného a vziať odtiaľ alkohol. Sám dobre vedel, že poškodený sa v dome nachádzať nebude. Poukázal na svoju závislosť od alkoholu. Po krádeži sa opil a zaspal na autobusovej stanici, kde bol nájdený poškodeným a políciou. Skutočnosť, že poškodený je chránenou osobou, nemala žiaden vplyv na jeho motiváciu ako páchatela spáchať trestný čin. Vyšší vek poškodeného žiadnym spôsobom neovplyvnil priebeh trestného činu. Podľa jeho názoru teda neboli naplnené znaky skutkovej podstaty trestného činu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. Navrhol preto, aby krajský súd kvalifikoval jeho konanie len podľa § 194 ods. 1 Tr. zák. Poukázal ďalej aj na neprimerane vysoký trest uložený mu prvostupňovým súdom. Spôsobil len nepatrnú škodu, pričom všetky veci boli majiteľom vrátené, okrem odpitého alkoholu z jednej fľaše poškodeného W. C.. Trest uložený mu prvostupňovým súdom preto považuje za neprimerane prísny. Poukázal aj na rozhodnutie Ústavného súdu SR z 28.11.2012 súvisiace s použitím asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. Navrhol preto, aby mu bol taktiež uložený primeraný trest.

Krajský súd na základe podaného odvolania preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom a že toto je čiastočne dôvodné.

Preskúmaním spisu dospel krajský súd k záveru, že vina obžalovaného bola v posudzovanom prípade dostatočne preukázaná vo všetkých troch bodoch obžaloby. Obžalovaný napokon spáchanie skutkov nepopieral, namietal len právnu kvalifikáciu pri trestnom čine porušovania domovej slobody. Okresný súd však nie celkom dôsledne vyhodnotil dôkaznú situáciu, keď dospel k záveru, že obžalovaný spáchal dva samostatné prečiny krádeže. Krádeže v bodoch 1/ až 3/ napadnutého rozsudku mali byť správne kvalifikované ako jeden pokračovací prečin krádeže. Takýto záver zodpovedá aj ustanoveniam § 122 ods. 10 a 13 Tr. zák. o pokračovaní v trestnej činnosti. Zo spisu vyplýva, že všetky tri krádeže spáchal obžalovaný pred prvým vznesením obvinenia. V posudzovanom prípade teda nebola naplnená podmienka, že ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa takéto konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok. Keďže medzi všetkými čiastkovými útokmi uvedenými v bodoch 1/ až 3/ napadnutého rozsudku je daná objektívna súvislosť v čase, spôsobe ich spáchania, v predmete útoku, ako aj subjektívna súvislosť, najmä jednotiaci zámer obžalovaného spáchať uvedený trestný čin, bolo potrebné útoky obžalovaného v bodoch 1/ až 3/ napadnutého rozsudku kvalifikovať ako pokračovací prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), f), ods. 3 písm. b) Tr. zák.

V súvislosti s kvalifikáciou skutku v bode 3/ napadnutého rozsudku ako zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 3 písm. a) Tr. zák. sa krajský súd nestotožnil s odvolacími námietkami obžalovaného. Aj podľa názoru krajského súdu konanie obžalovaného napĺňa všetky zákonné znaky zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. (v zmysle § 139 písm. e/ Tr. zák.). Aj podľa názoru krajského súdu bolo na základe vykonaných dôkazov pred prvostupňovým súdom bezpečne a nepochybne preukázané, že obžalovaný spáchal tento trestný čin voči osobe vyššieho veku, za ktorú je v zmysle § 127 ods. 3 Tr. zák. nutné považovať osobu staršiu ako 60 rokov. Je nesporné, že obžalovaný bol pred spáchaním trestného činu v osobnom styku s poškodeným, tohto videl, a preto aj podľa názoru krajského súdu mohol objektívne posúdiť vek poškodeného ako staršej osoby. Poškodený W. C. bol osobne prítomný v konaní pred prvostupňovým súdom, a preto podľa názoru krajského súdu mal aj prvostupňový súd dostatok poznatkov o možnosti obžalovaného posúdiť vek poškodeného. Krajský súd sa preto nestotožnil s námietkami obžalovaného, že vek poškodeného nemal vplyv na motiváciu obžalovaného a žiadnym spôsobom neovplyvnil priebeh trestného činu. Neobstojí v

tejto súvislosti ani námietka obžalovaného, že poškodený v čase krádeže nebol doma. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že pri trestných činoch porušovania domovej slobody je typické, že tieto sú v prevažnej miere páchané v čase, keď majitelia domov, resp. bytov v čase ich páchania nie sú doma. Práve neprítomnosť poškodených v čase spáchania tohto trestného činu má uľahčiť páchateľovi jeho spáchanie. Preto fakt, že poškodený v čase spáchania trestného činu nebol doma, nevyklučuje naplnenie kvalifikačného znaku, že trestný čin bol spáchaný voči chránenej osobe. V tejto súvislosti krajský súd poznamenáva, že je potrebné rozlišovať spáchanie trestného činu voči chránenej osobe a spáchanie trestného činu na chránenej osobe. Námietka obžalovaného by podľa názoru krajského súdu mohla byť preto opodstatnená vtedy, ak by išlo o spáchanie trestného činu na chránenej osobe. Právna kvalifikácia ustálená prvostupňovým súdom podľa § 194 ods. 1, 3 písm. a) Tr. zák. zodpovedá podľa názoru krajského súdu aj ustanoveniu § 139 ods. 2 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že ustanovenie o chránenej osobe sa nepoužije, ak trestný čin nebol spáchaný v súvislosti s postavením, stavom alebo vekom chránenej osoby. Z výsledkov dokazovania vykonaného prvostupňovým súdom podľa názoru krajského súdu dostatočne vyplýva, že zavinenie obžalovaného aj pokiaľ ide o tento kvalifikačný pojem, zahŕňa jeho vedomosť o veku poškodeného W. C., ktorý mal v čase spáchania skutku 70 rokov.

Za dôvodné považuje krajský súd námietky obžalovaného týkajúce sa výšky uloženého trestu odňatia slobody. Výrok okresného súdu o uložení úhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 2 mesiace považuje aj krajský súd za nezákonný, nakoľko obžalovanému mal byť správne uložený súhrnný trest. V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/100/2012 zo 7.6.2012, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 28.6.2012. Skutkov, pre ktoré je obžalovaný stíhaný teraz, sa teda dopustil pred doručením mu vyššie uvedeného trestného rozkazu. Z tohto dôvodu boli naplnené všetky zákonné podmienky pre ukladanie súhrnného trestu obžalovanému. V tejto súvislosti krajský súd na verejnom zasadnutí doplnil dokazovanie, a to oboznámením predmetného trestného spisu Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/100/2012. Na základe odvolania obžalovaného potom krajský súd uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, pričom súčasne zrušil výrok o treste odňatia slobody uložený obžalovanému trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp.zn. 13T/100/2012 zo 7.6.2012, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov so zaradením na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia za trestný čin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Tr. zák. Súčasne zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Pri ukladaní trestu krajský súd prihliadol na poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák., teda, že obžalovaný sa k spáchaniu trestných činov priznal a tieto úprimne oľutoval a na priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., teda, že už bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Pri použití asperačnej zásady v zmysle § 41 ods. 2 Tr. zák. krajský súd prihliadol aj na nález Ústavného súdu SR z 28.11.2012, podľa ktorého ustanovenie § 41 ods. 2 Tr. zák. v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchateľovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ dňom vyhlásenia tohto nálezu v zbierke zákonov stráca účinnosť. Tento nález bol v zbierke zákonov vyhlásený dňa 21.12.2012. Krajský súd preto ukladal obžalovanému trest odňatia slobody v sadzbe od 3 rokov do 10 rokov a 8 mesiacov. Obžalovanému uložil trest odňatia slobody ako súhrnný vo výmere 5 rokov, teda pri dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Pri ukladaní trestu obžalovanému krajský súd prihliadal najmä na spôsob spáchania skutkov, spôsobený následok, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosti jeho nápravy. Aj keď sa obžalovaný k spáchaniu trestnej činnosti priznal a svoje konanie oľutoval, na druhej strane je potrebné konštatovať, že v osobe obžalovaného ide už o recidivistu, ktorý bol v minulosti 11-krát súdne trestaný, pričom bol opakovane aj vo výkone trestu odňatia slobody. Ani predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného dostatočný výchovný vplyv v tom smere, aby ho primáli v budúcnosti viesť riadny život. Preto krajský súd dospel k záveru, že primeraným a spravodlivým trestom v posudzovanom prípade bude trest odňatia slobody vo výmere 5 rokov. Ide o trest, ktorý podľa názoru krajského súdu aj dostatočne vyjadruje morálne odsúdenie obžalovaného spoločnosťou.

Krajský súd na rozdiel od prvostupňového súdu pri ukladaní trestu obžalovanému nepostupoval aj podľa § 38 ods. 5 Tr. zák. - týkajúceho sa opätovného spáchania zločinu, nakoľko podľa názoru krajského súdu

by použitie tohto ustanovenia spoločne s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák. bolo pre obžalovaného vzhľadom na rozsah a charakter spáchanej trestnej činnosti neprimerane prísne.

Keďže obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním trestných činov vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin, krajský súd ho na výkon trestu zaradil v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Pokiaľ ide o výrok o náhrade škody, tento prevzal krajský súd z napadnutého rozsudku nezmenený, nakoľko v plnej miere zodpovedá stavu veci a zákonu. Prvostupňový súd rozhodol správne, keď uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenému W. C. škodu vo výške 45,46 Eur a so zvyškom nároku na náhradu škody odkázal W. C. na občianske súdne konanie.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.